



Agitatorji so zelo aglini. Žal, da ne povsod. Posebno Posavje, Savinjska dolina, pa še nekateri okraji pričakujejo agitatorjev, ki bodo tu lahko uspeh. Preberite si nagrade za delavne agitatorje in idite na delo!

St. Peter pri Mariboru. Prenovljena kapelica v Nebovi je bila blagoslovljena. Posestvo g. Durjave v Celestrini je prešlo v last mariborskega trgovca g. Laha na Glavnem trgu. V Trfovi je umrla posestnica Straus Julijana. Rajna je bila več let navezana na bolniško postelj. — Priziv proti od župana sestavljenemu proračunu je vložen in sicer radi postavke iz šolskega proračuna, določene za stvarne šolske potrebe zasebne dekliške osnovne šole šolskih sester. — Gospodinski tečaj, ki ga vodijo šolske sestre, obiskuje precej šentpeterskih deklet. — Božičnica, ki jo prirede šentpeterska katoliška društva v pred revnim šolskim otrokom, se vrši v nedeljo, dne 22. decembra, po večernicah v samostanski holi.

Ceršak ob Muri. Belá žena silno kosi po naši občini. V zadnjih 14 dneh sta umrli dva odlična naša občana in sicer Ivan Stanl, posestnik in dolgoletni občinski svetovalec naše občine. Kmalu za njim pa mu je sledila v večnost posestnica Jožefa Hernah. Oba sta bila stara nad 70 let. Pri obeh hlačah je »Slovenski Gospodar« žetsetletja stalni gost. — Obema naj sveti nebeška luč!

Pivola pri Hočah. Dne 27. novembra tega leta je bila pri nas vesela gostija. Poročil se je naš sosed in posestnik Jakob Toličič z gđ. Josipino Elšnik, hčerko g. Jurija Elšnik, veleposestnika v Sulztalu v Avstriji. Bog daj novoporočencema obilno blagoslova in sreče! Na pobudo ženinovega starešine ali priče, g. Petra Trinko, gostilničarja v Razvanju, so darovali veselje gostje 220 Din za Dijaško kuhinjo v Mariboru; nevestin oče pa je prvi položil v ta predrag namen 100 Din. Da bi tako lep vzgled le povsod posnemali v prid učeli mladini!

Sv. Trojica v Slovenskih goricah. (Zahvala.) Za vse izraze priskrbenega sočustvovanja vsem, ki so našega nepozabnega, nad vse ljubljenega, prerano umrlega soproga, očeta, brata, svaka in strička Vinka Dvoršaka spremljali k zadnjemu počitku, dne 2. decembra t. l., izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo. Posebno nam je bila v tolažbo udeležba prečastite duhovščine, pretresljiv nagrobni govor domačega gospoda župnika, ganljivo slovo celokupnega cerkvenega pevskega zbora, vseh sorodnikov, prijateljev in znancev, ki so pokojnikovo gomilo posuli s cvetjem.

Sv. Vid pri Ptuj. Za nedeljo, dne 22. decembra vabimo vse gospodarje in gospodinjke, kmete, viničarje, sploh vse, da se udeležijo — ustanovitve nove hranilnice in posojilnice. Ta dan začne hranilnica poslovati v novem Slovaškem domu. Govorila bosta g. Vlado Pušenjak, nadrevizor Zvezne Zveze in g. I. Vesenjak, min. v pokoju. Pridite v obilnem številu. — Otroška igra je obakrat sijajno izpadla. Nismo mislili, da se tudi naši otroci lahko tako težko in lepih reči nauče. Posebna hvala gre še gospodu organistu za tako lepo petje.

Ljutomer. Nova damska moda. Opaža se že, da so elegantne dame začele nositi fino lakirane črne škornje. Baš za zimski čas bodo ti škornji damam ne samo v okras, ampak bodo nežno čuteče ženske noge očuvala pozebe. Ker pa so sedaj v modi izredno kratka krila, ki po večini ne dosegajo niti kolena, bi bilo priporočati, da še si dame radi prihajajoče zime podaljšajo krila, da se eventualno ne gode slučajni amputaciji nog, kakor se je to glasom

poročil v listih dogodilo na Francoskem v pretečeni hudi zimi.

Ljutomer. Ogenj. Žalosten glas trombe je naše vrle gasilce opozoril, da bo treba bližnjemu na pomoč. Ob pol 14. uri dne 13. decembra tega leta je na nepojasnjen način začela goreti viničarija Marije Peklar v Rincetovi grabi pri Ljutomeru; ker je bila hiša precej stara in s slamo krita, je pogorelo vse do tal. Škoda je občutna, kakor za viničarja, ki se je moral vse leto mučiti, da si je nanosil na plečah hrane za zimo, tako je čuti tudi stara gospodinja Peklarova, ki hiše ni imela zavarovane vsaj za visoko svoto. Ker v neposredni bližini ni nobene hiše, ter ni pihal veter, se je požar omejil le na omenjeno hišo.

Vogričevci pri Ljutomeru. (Roparski napad.) V petek, dne 6. decembra ob 10. uri ponoči sta se vračala Alojz in Rozalija Obrar proti domu. Na potu srečata neznanca, ga pozdravita, dober večer. Tujec ne odgovori nič ampak zgrabi Rozalijo za grlo in jo vrže na tla. Alojz prime neznanca, da reši Rozalijo, ali kakor bi trenil, že leži Alojz in mu zasadi nož v desno roko. Po svojem dopolnjenem delu je odpihal v temno noč. Alojzu se je zastrupila kri ter se bori s smrtjo v ormoški bolnici. Zapušča tri nepreskrbljene otroke.

Sv. Marjeta nize Ptuja. Že je minulo leto, odkar deluje pri nas kmetijska nabavna druga v zadovoljstvo kmetov. Lepe uspehe je že dosegla v tem času, pa bi še boljše, ko bi se vsak zavedal, da kmetu nikdo ne pomaga v sedlo, ako ne sam. Svoji k svojim, piše združni koledar. Premisli, in še enkrat, potem stori svojo dolžnost. Poglejmo, kako se godi češkemu kmetu, ki obratuje potem zadruga. Še kruh si pečejo skupno, a so v gmetnih ozirih boljše od nas. Daleč pred nami so, mi pa jih čvrsto posnemajmo in držimo skupaj. — Državni praznik, 1. december, so proslavila vsa društva najbolje. Oril in gasilci so v krogih prisostvovali sv. maši. Praznik Brezmadežne, dne 8. decembra, pa so proslavile dekleta Marijine družbe s sprejemom sv. zakramentov, pri pozni službi božji pa Orli. Lep je bil pogled na vrsti krepkih Orlov pred mizo Gospodovo. Le tako naprej, in bo vaša mladost najlepša.

Ormož. V soboto zvečer je umrl na domu g. Ivana Skoliber mlad narednik Albin Germ. Postal je žrtev hitre jetike. Dvakrat previden je z gniljivo pobožnostjo prejel svete zakramente.

Ormož. Nekaj posebnega in novega je bilo v Ormožu preteklo nedeljo po rani maši to, da je mlad mož prodajal pred cerkvijo številke nedeljskega »Slovenca«. Najbrže se je pomešal med može in fante s strahom, češ, kako bo šlo. Pa je šlo, in še prav dobro je šlo, tako da so moški kar kmalu pokupili vseh 20 števil. Zdej se pa le za prihodnjo nedeljo pripravite, bodele lahko kupili lepo božično številko. Le pridno segajte po nji.

Šmartno v Rožni dolini. Komaj smo 25. novembra položili dobro mamico Nežiko Videnšek iz Galicije v hladni grob, je štiri dni potem po kratki boleznj preminula njena hči, gospa Antonija Krajnc, po domače Hriberšek, posestnica v Ločah šmartinske fars. Kako je bila rajna priljubljena med farani je pričal njen veličasten pogreb. Na zadnji poti jo je spremljalo mnogo sorodnikov in prijateljev iz domače in sosednjih župnij. Gospa Hriberšek je bila ugledna in globoko verna gospodinja, siromakom in cerkvi pa dobrotljiva žena. Marsikatero oko se je orosilo, ko so ji šmartinski zvonovi, katerim je bila botra, zapeli zadnji pozdrav. Pri odprtem grobu se je še gosp. duhovni svetnik župnik Ozvatič v srce segajočih besedah poslovil od rajnice kot ugledne gospodinjke, dobre matere in prave krščanske žene. Tebi, draga Tončka, ki si svojega zvestega moža in ljube otročice tako zgodaj zapustila, naj bože zemljica lahka!

Breg pri Konjicah. Zadnji cveti nežnih jesenskih cvetlic so pokrivali krsto mladeniča,

še le 15. let starega Jurija Gašnik iz Brega. Komaj je začel živeti, že je moral leči v hladni grob. Bil je priden, zato ga je tudi vse rado imeio. Sel si je po plačilo, katerega je zaslužil. Počivaj v miru, dragi Jurče!

Murska Sobota. V Beltincih je imel starejši kmet iz Sela opravka. Podal se je baš na pot in je tudi srečno prišel v Beltince in se podal v vrvarno. V trgovini se je naenkrat zgrudil, zadet od kapi. Naložili so ga hitro na voz in odpejali v bolnico v Mursko Soboto, kjer je pri prestopu bolnice izdahnul.

Malo Dele. Gospod uredniki! Malo depisov je še pač prišlo v naš preljubljeni »Slovenski Gospodar« iz našega kota. Zato sem si pač štel v dolžnost, da se tudi jaz oglašim v tem listu. Mislim, da mi tega ne boste zamerili. — Sedaj, ko so daljši večeri, prav pridno čitamo »Slovenskega Gospodarja« in ravno nam doše Mohorjeve knjige. Mislim, da nobena povest ni bila tako zanimiva, kakor »Grčca«. Pa tudi »Kmetija ob Temernici« ne zaostaja za njo. Koledar pa, že od davnih dni priljubljen, nam je prinesel polno lepih člankov in slik. Pomislimo, koliko lepih in koristnih knjig je izdala ta družba v teku svojega 77 letnega plodnosnega delovanja. Cela vrsta jih je, da nam jih je nemogoče prešteti. V vsako hišo naj bi prišla Mohorjeva knjiga. Kajti, za bora dva »kovača« ne dohite nikjer tako lepih knjig. Ne smete se izgovarjati: »Nimam denarja.« Zakaj, kar boste izdali za dober časnik in dobro knjigo, se vam bo stotero povrnilo. Če pomislimo, kako ogromne svote gredo po grlu in pa v dim, za kaj je seveda dosti denarja, samo za dobro stvar ga ni ... Pa brez zamere! Drugič kaj več.

Trbovlje. V soboto je padel iz vlaka pri Trbovljah 21 letni trgovski potnik Vinc. Sever, doma iz Viča pri Ljubljani. Težko ranjenega so prepeljali v rudniško bolnico v Trbovlje, kjer je izdahnul radi počene lobanje in obeh zlomljenih nog.

Šmarje pri Jelšah. Že nad eno leto nam obetajo otvoritev nove železniške proge Rogatec—Krapina in naše neposredne zveze z Zagrebom. Enkrat pa vsaj mora priti do tega, čeravno še ni bilo 1. novembra tega leta, kakor so svojčas pomotoma poročali časniki. Po otvoritvi upamo na četrti vlak na obe strani, ki bi nas v predpoldanski uri zvezali z vlaki proti Celju in Mariboru. — Zelo nam ugaja celjski avtobus, ki na svojem potovanju Celje—Sv. Peter pod Sv. gorami skrbi za naš dovoz na Grobelno ob četrti na osem k jutranjemu vlaku proti Mariboru in za povratek od ondod ob pol 20. uri takoj po prihodu mariborskega večernega vlaka. — Naš delavni cestni odbor z načelnikom g. Turkom je dogotovil že lep kos nove ceste, ki nas bo v doglednem času zvezala z Zibiko po eni in s Pristavo po drugi strani — pravijo, da celo že drugo leto. Želimo izdatne pomoči in vztrajnosti na začrtani poti in pa obilo uspeha! Ko bi bili boljše založeni z denarjem, kako radi bi si še zboljšali ceste proti Sv. Barbari, Stranjam, Korpulam, Sv. Miklavžu in drugam! Bomo pač najprej blato gazili in z živino vred trpeli.

Šmarje pri Jelšah. Zadnje pobinkoštvo nedelje smo obhajali ganljivo slovesnost, ki nam ne gre iz spomina. G. msg. prof. Vreže nam je blagoslovil novi del župnijskega pokopališča, ki se razprostira na severni strani železniške postaje. Velika množica vernikov je z zanimanjem poslušala zgodovino šmarskega mirodvora nekdanj okrog cerkve, potem na Pinklečevi njivi in sedaj na Šramlovem posestvu in je razlaga blagoslovitvenih obredov vsem globoko segala v srca. Z novim letom se bodo začela našim ljubim rajnim na tem pokopališču postiljati tiha ležišča. Sedaj pa še zadnje prostorčke uporabljamo na starem, ki bo v najkrajšem času zares nabito polno. — Vpokoženega g. sreskega ekonomista Stambergerja je zadela velika žalost. Dne 30. novembra se je podala njegova žena k jutra-

njemu vlaku, da se pelje v Maribor. Na sredi med trgov in postajo ji postane slabo, napravi še par korakov ter pred dr. Rupnikovo hišo pade mrtva na tla. Zadelo jo je srčna kap. Bog daj, blagi rajni večni mir, nas pa varuj nagle in nepredvidene smrti!

Laški okraj. Koder sem še hodil, se vozil, tako zanemarjenih kolovoznih poti še nisem nikjer našel kot v tem okraju. Nastane vprašanje, kdo je temu kriv? Prebivalci teh vasi bodo rekli: Občina! Ne zavedajo se pa, da so sestavni del občine in ob tej krivdi tudi sami prizadeti. Videli sem most čez mali potoček, katerega je pred par leti dala občina narediti. Most je razpadel, toda les je še pa dobro ohranjen. V vasi, kjer rabijo to brv, je par boljših posestnikov, ali ne zganje se nobeden, da bi to brv skupaj spravil kot je bila, ampak rajši skačejo čez potok. Grem naprej. Iz gospodarskega poslopja mu teče gnojica pred hišni prag. Vzemim motiko in izpeljam drago tekočino na travnik in travnik boše zelen kot vrt, pred hišo pa bo zopet lahko nastal vrt — ne pa stranišče. Župan in občinski tajnik, ne moreta biti povsod in vsak dan med ljudstvom in istega prositi, da dela v svojo korist. Ne zahteva se od občinskega odbornika, da bi moral sam vsak dan stati na občinskih, oziroma kolovoznih cestah. Toda, toliko bi se pa že lahko ojunčili, če je res vreden občinski odbornik, ter povabili sosedo, da bi sedaj, ko se je večje kmetijsko delo končalo, malo vozna pota po vasi uredili in s tem storili dobro sebi, živini, svojemu gospodarskemu orodju in ugledu vasi. Ako gre vse iz občinske blagajne, gre tudi iz tvoje blagajne. Ne delajmo izdatkov občini, to je sam sebi, katerim se lahko s svojo dobro voljo izognemo. Ni namen pisca teh vrst, koga žaliti, toda boli pa ga le, ko vidi stvari, ki žalijo naš sedanji slovenski rod. Poglej naše prednike. Vsak kmet je imel obzidano svojo kmetijo. Na najvišjih hribih so stavili cerkve. Vsak je imel vinograd in v istem lično zidanico. Ti si pa pustil, da je vse to uničeno, razpadlo. Niti strehe ne privoščiš poslopju, katerega si po očetu zastonj podedoval. Imej, dragi prijatelj, vedno pred očmi: kakšna pota, steze, hrami naše so vasi, ob prihodu tujca kaže, kaj prebivalec vreden si!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 3. dec. smo spremili k večnemu počitku vrlo mater in gosposinjo Marijo Trupi iz Trobendola. Ko je pred 14. leti padel njen mož v svetovni vojni, je s podvojeno pridnostjo in delavnostjo oskrbovala svoje posestvo. Ena hčerka je usmiljenka v Zagrebu, druge otroke je doma lepo oskrbelo. Po hudem trpljenju je zatislila svo-

je trudne oči dne 1. decembra. Dobra mati in krščanska žena, počivaj v miru! Dne 16. novembra pa je umrl 22 letni mladenič Tomaž Tratnik iz Gore; vkljub svoji mladosti si je v kratkem času kot rudar v Hudijami pripravil lepo svoto denarja. Neusmiljena sušica pa je uničila njegove načrte za bodočnost. Lepo se je pripravil na smrt, lepo tudi umrl. Dobri Tomaž, svetila ti večna luč! — Ganljivi prizor smo gledali na Marijin praznik, dne 8. decembra v šentrupertski cerkvi, ko je 16 deklet in pet mladeničev v ganljivi slovesnosti sprejelo Marijine svetinje in stopilo pod Marijin prapor. Naša mladina je še po večini dobra. Živimo v težkih razmerah, a ne pozabimo na stiske drugih. Dekleta Marijine družbe so letos za sveto leto zbrale 408 Din za novo cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku, sedaj pa pridno nabirajo za novo bogoslovnico v Mariboru. Fantje pa se trudijo zbrati svoto za odplačilo svoje krasne društvene zastave.

Sv. Peter nad Laškim. Na Štefanovo, dne 26. decembra se bo pri poznem opraviilu ob 10. uri slovesno blagoslovila popolnoma prenovljena podružnica Sv. Petra. Velike žrtve so prinašali največ vrli Petrovčani, pa tudi mnogi drugi dobrotniki od blizu in daleč. — Zato pa pridite na Štefanovo pogledat lično našo cerkvico, ki kakor mlada nevestica ljubko vabi na svoj častni dan vse prijatelje in znanke.

Kriva Palanka. Vsak hiti k svoji obitelji, kjer si podajo roke in si voščijo vesele praznike, a na žalost nam tega ni mogoče. Zato si želimo vsaj v duhu prisostvovati slovenskim običajem. Da bi se spomnili tukaj se nahajajočih, želimo vsem rodbinam, starim in mladim, fantom in dekletom, sorodnikom,

posebno pa dekletom iz vasi Morje, A. S. in Medvejica pri Pragerskem C. njenim in mojim roditeljem vesele božične praznike in srečno Novo leto. Orožnika Morčič in K. Trojno.

Banja-Luka. V nedeljo, dne 8. decembra je priredil g. Butorec v svoji gostilni zabavo. — Svirala je privatna vojaška godba, neki Janez K. iz Ljubljane, Dreco Ferdo iz Maribora, Kozelj Leopold iz Ptuja in Lupša Alojz iz Ljutomeru. — Pretekli mesec je nastal požar v gostilni g. K. F., katerega je tukajšnja požarna bramba takoj omejila in preprečila nadaljnjo škodo. Pri gašenju je bil tudi med prvimi neki vojak Slovenec, pisar invalidskega suda, rodom iz Ljutomeru.

Kmetovalci Kdor hoče svoje pridelke dobro prodati, naj se obrne na trgovsko agenturo F. Jarh, Maribor, Koroščeva 20. Informacije vsak čas na razpolago. Pri pismenih vprašanjih je priložiti znamke za 3 Din. 1516

Viničar, priden, pošten in zmožen vseh vinogradniških del, s 4—6 delavskimi močmi se sprejme pod zelo ugodnimi pogoji. Vprašati je na naslov: posestvo Šturm, Počehova 268 pri Mariboru. 1558

Časna izjava. Podpisana zakonska Dominik in Katarina Klavžar, posestnika v Okolici Vojnik, izjavljata, da je vse, kar sva govorila proti Ferdinandu Koštomaj, mesarju v Lembergu čez najinega sosedo Matko Lešnika, kot neresnično in izmišljeno. Zahvaljujemo se slednjemu za odstop kazenskega postopanja in plačava vse stroške sama. — Okolica Vojnik, dne 12. decembra 1929. — Dominik in Katarina Klavžar. 1559

Zahvala.

Ob prebriski izgubi našega nad vse ljubljenega očeta, starega očeta, brata, avaka, strica, gospoda

Franca Jarc,

posestnika v Račah,

izrekamo tem potom vsem, ki so pripomogli do tako častnega spremstva na njegovi zadnji poti, najlepšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo račskemu pevskemu zboru za ganljivi žalostinki, prostovoljnemu gasilnemu društvu, zastopstvu domače občine za častno spremstvo, cenjenemu učitelstvu iz Rač in Čadrama in č. g. duhovščini. Prav posebno se zahvaljujemo šolskemu upravitelju g. Mohorko iz Rač za iskreni poslovljni govor ob odprtem grobu.

Bog plačaj tudi vsem onim, ki so darovali cvetje in spremili našega predragega na njegovi poslednji poti v tako častnem številu.

Rače, St. Janž na Dravskem polju, Maribor.

1560

Rodbine: Jarc, Dobnik, Macun.

STRAH DŽUNGLE.

Na nosalih je ležal tujec, katerega smo pobrali nezvestnega ne daleč od naše kože. Še le pozno popolde družega dne se je vzbudil, skočil naenkrat po koncu kakor obsedenec in zahteval žganja.

»Kaj se je zgodilo?« so ga vpraševali okoli stoječi. Neznanec je vlival vase ponujeno žgano pijačo in pripovedoval hripavega glasu to-le:

»Bili smo na potu z mulami v Badriliho: — Martini, Andris in jaz. Steza se vleče preko visokih hribov mimo temnih prepado in podzemeljskih jam. Tom, majhen in gibčen domačin, nam je služil za voditelja na potovanju. Da bi dosegli naš cilj čim preje, smo šli kar povprek, akoravno nas je svaril naš kašipot, da kraljujejo po teh od človeške noge neobiskanih soteskah divje zveri in velikanski — strupeni pajki. Prodirali smo skozi goščave, preko strohnelih vej ter močvirnatih mlakuž v divjino.

Naenkrat je pribežal Tom nazaj k nam in

obstal ves preplašen. Njegov obraz je pričal, da je moral videti nekaj strašnega. V komaj razumljivih besedah je izbruhnil iz sebe: »Aranja ... aranja ... tam na drevesu in takoj moramo zapustiti dolino.«

Vsi smo se prestrašili in gledali zvedavo krog sebe. Nikjer ni bilo zapaziti kaj izrednega in strašnega. Daleč naokrog sama neprodurna goščava z orjaškimi drevesi in južnimi rastlinami.

Martini, vodja ekspedicije, se je norčeval iz strahopetnosti malega Toma in se ni hotel vrniti. Puško je vrgel preko rame, prevzel vodstvo in mi smo mu sledili v presledkih in vlekli za seboj mule. Pritlikavi Tom jo je potegnil in se zgubil.

Že se je pričelo mračiti. Morali smo poiskati prenočišče. Iztaknili smo kmalu primeren prostor za šotore. Zakurili smo velik ogenj in razsvetlili tajinstveno džunglo. Od dolge in težavne poti utrujeni, smo zaspali kmalu prav trdno.

V noči se je razleglo v temo tulenje, kakor krika v zadnjih izdihljajih na smrt zadeta žival. Skočil sem po koncu. Baš se je danilo. Ne daleč od taborišča je ležala na tleh mrtva mula. Vse druge živali so bile pobegnile. Na vratu poginje-

Ste naročeni na list
„NEDELJA“?
Izaja vsak teden? primaš vankokratni nedeljski evangelij in razlago ter drugo podrobno versko branjo, razen tega pa tudi lepo povest „Otvori naše ljube Gospe“ in mišeno zgodbico za otroke. Stane mesečno le 2.— Din (letno 24.— Din). Se daries si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov: UPRAVA NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.